

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

(ПРИВІТ ЗЕМЛЯКАМ З УКРАЇНИ)

ЛОНДОН, 1958

J. B. LEWYCKJ

2060

**ВИЗНАЧНІ ПОСТАТІ УКРАЇНИ
В ЇЇ ЗОБ-ЛІТНІЙ БОРОТБІ
ПРОТИ МОСКОВЩИНИ**

984-

БІБЛІОТЕКА
ІМЕНІ О. ОЛЖИЧА
ВУЛ. ГРУШЕВСЬКОГО. 4

Вирізки (монтаж) з британських газет про визвольну боротьбу України.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Привіт Вам, нашим братам, що своїм приїздом в Англію з України принесли нам, українській еміграції, свіжий подих рідної землі — нашої дорогої Вітчизни-України.

Живемо в цілковито відмінних умовах: Ви — на широких просторах рідної, незрівняної красою української землі, але поневоленої, експлуатованої і зневажуваної нашим північним сусідом — червоною імперіялістичною Москвою. Ми, вихідці з України — живемо в діаспорі, серед чужих людей, але на волі, сповнені прагнення жити і працювати для батьківщини. Вас і нас єднає в одну національну спільноту наша батьківщина Україна. Тому не цураємось один одного, пам'ятаємо про Вас, наш рідний нарід і виконуємо наші патріотичні обов'язки супроти Вітчизни-України.

Про Ваше життя — соціальне, культурне й політичне — знаємо з власного досвіду, як теж з советської преси та радіо, бо ж у вільному світі нема цензури ні на пресу, ні на радіопередавання. Проживши багато років у підсоветській Україні, нам не важко тепер розрізнити правду від звичайної московсько-советської пропаганди і мати справжній образ життя і долі українського народу на Рідних Землях.

Та от з Вами, дорогі брати, інакше. Ви про нас, українську еміграцію, знаєте тільки з офіційних советських джерел — з карикатур, злобних памфлетів, пропагандивної публіцистики, лайки і брехні, що помяями обливають гідне і чесне ім'я української еміграції. Советська преса, теж і українською мовою, називає нас «націоналістичними покидьками», «зрадниками вітчизни», «запроданцями капіталістів», пише, що ми живемо як «продажні раби» тощо. Але це злобні наклепи з боку ворогів українського народу, хоч інколи їх поширюють теж збаламучені й обманені Москвою деякі наші брати-українці. Ми не зрадники і не продажні люди. Ми знаємо, що правдиве щастя може

бути тільки на рідній землі, але на землі вільній, господарем якої є народ, а не чужий зайда-наїзник, що прикриваючись »братерством народів« та іншими комуністично-інтернаціональними гаслами продовжує в Україні царську московську імперіялістичну політику — політику колоніального визиску, духово-культурного гніту й національно-політичного поневолення.

Дорогі Земляки! Ваш приїзд в Англію зустрічаємо не пропагандою, злобою і наклепами, як це роблять продажні слуги Кремля супроти вихідців з України, а щирим українським серцем. Хочемо розказати Вам правду про нас, українську еміграцію, про наше життя і прагнення, подаючи факти, а Ви вже самі зробіть правильні висновки.

Українське життя на чужині розвивається в різних напрямках і ознайомившись з ним Ви побачите, який великий поступ зробила українська еміграція у повоєнних роках, пропагуючи між іноземцями добре ім'я українського народу, його культуру, мистецтво, його прагнення жити власним суверенним державним життям, без »опіки« будь-якого »старшого брата« та непрошеного зайди.

У всіх країнах поселення української еміграції — в Європі, Америці й Австралії — українці зорганізовані у власних національних суспільно-громадських установах, які дбають про культурно-духові й матеріяльні потреби та правні забезпечення своїх земляків. І так, напр., у Великій Британії, де живе б. 30.000 вихідців з України, є Союз Українців у Великій Британії, що об'єднує понад 20.000 членів. Союз цей, як центральна українська установа, втішається великим авторитетом у господарів цієї країни та інших іноземців, що перебувають у Британії. За післявоєнний час, точніше за 10 років, українці у Великій Британії провели велику роботу в ознайомленні британців з Україною та українськими справами.

На терені Західньої Німеччини, де перебуває понад 20.000 українців, існує Центральне Представництво Української Еміграції у Німеччині. В Бельгії — Український Допомоговий Комітет та Союз Українців у Бельгії. У Франції — Об'єднання Українських Робітників у Франції, Українська Національна Єдність та інші установи су-

спільно-громадського характеру. В Австрії є Об'єднання Українців у Австрії. В Іспанії, Італії, Голляндії, Швеції, Туреччині та в інших європейських країнах, де теж живе деяка кількість українців — існують українські установи й комітети.

В Канаді, де проживає понад півмільйона українців, є багато українських суспільно-громадських установ, що об'єднані в Комітет Українців Канади. В США живе біля півтора мільйона українців. Вони теж мають багато суспільно-громадських установ, що об'єднані в Український Конгресовий Комітет. В Австралії є Об'єднання Українців у Австралії. В Аргентині, де проживає понад 100.000 українців, є центральні установи Просвіта і Відродження. В Бразилії, Парагваї та в інших країнах Південної Америки теж проживає деяка кількість українців із усіх земель нашої Вітчизни. Всі вони мають свої організації і працюють для рідного народу.

Розвивається теж і українська вільна наука на чужині. Багато українських учених, колишніх професорів Київського, Харківського та інших університетів в Україні, не зважаючи на важкі життєві умови, працюють далі жертовно для української науки та ознайомлюють із нею інземний світ. І так, ми маємо сьогодні у вільному світі Українську Вільну Академію Наук (УВАН) з осідком у США та з філіями в Канаді, Аргентині, Європі й Австралії; Наукове Товариство ім. Т. Г. Шевченка (НТШ) з осідком у Франції і філіями в інших європейських та заокеанських країнах; Український Вільний Університет (УВУ) та Український Технічно-Господарський Інститут (УТГІ) у Німеччині. Згадані українські наукові установи випускають у світ свої наукові праці українською, англійською, французькою, німецькою та іншими мовами. Згадати хоч би такі праці наших учених як велика «Енциклопедія Українознавства», «Історія України» проф. М. Грушевського, «Історія України» (теж англійською мовою) проф. Д. Дорошенка, велика «Історія Українського Війська», «Історія Української Літератури», «Історія Української Культури», «Географія України», «Великий Атлас України», «Антологія Української Поезії», монографія «Катедра

святої Софії в Києві» інж.-архітекта О. Повстенка та багато-багато інших історично-наукових і культурно-мистецьких праць.

Розвивається теж і художньо-літературна творчість. У нас багато, хоч і порозкидані вони по цілому світі, видатних українських письменників (прозаїків, поетів і драматургів), критиків і публіцистів. Згадаємо хоч би тільки Євгена Маланюка, Дмитра Донцова, Уласа Самчука, Михайла Ореста, Богдана Кравціва, Василя Барку, Тодося Осьмачку, Івана Багряного, Докію Гуменну, проф. Володимира Державина, Ольгу Мак, Романа Купчинського, проф. Юрія Шереха, Олену Звичайну, Яр Славутича, Василя Чапленка, Олеся Бабія, Івана Керницького, Юрія Тиса-Крохмалюка, Леоніда Лимана, Олега Зуєвського, Оксану Лятуринську, О. Данського, Ольгу Цуканову... Вони мають свої Мистецько-Літературні клуби в різних країнах, зокрема в Канаді і США. Майже в кожній країні поселення українців є українські видавництва і друкарні. Зокрема розвивається українська видавнича діяльність у Канаді, США, Аргентині, Англії, Німеччині, Австрії та Франції. Тільки за повоєнні роки видавничий художньо-літературний доробок українських письменників нараховує понад 2.500 назв надрукованих книжок.

Є між нами багато визначних українських мистців — малярів, скульпторів і архітектів, чиї праці та ім'я стали широко відомі серед іноземних народів. Тут згадаємо деяких з них: Борис Крюков, Віктор Цимбал, Марія Гурська, Олекса Повстенко, Олекса Грищенко, О. Архипенко, Г. Крук, С. Борачок, Е. Козак, М. Дмитренко, М. Мороз, С. Литвиненко, С. Гординський, М. Бутович; П. Мегик, М. Черешньовський, Г. Мазепа, Я. Гніздовський, Л. Гуцалюк, Б. Стебельський, А. Малюца, І. Нижник-Винників, Ю. Кульчицький, М. Кліщ, В. Ласовський, З. Лісовська, Я. Сологуб, Р. Лісовський, В. Баляс, М. Левицький...

Українська еміграція має свою багатотиражну вільну пресу. Напр., в Європі виходять такі українські тижневики: «Шлях Перемоги», «Українські Вісті» (півтижневик), «Християнський Голос», «Українець», «Українське Слово», «Українська Думка», «Сучасна Україна» та інші. В Канаді і США: «Свобода» (щоденник), «Америка» (щоденник),

»Новий Шлях« (півтижневик), »Гомін України«, »Батьківщина«, »Вільне Слово«, »Наша Мета« та інші. В Аргентині — »Українське Слово« і »Наш Клич«, у Бразилії — »Праця« і »Хлібороб«, в Австралії — »Вільне Слово«. Появляється теж багато щомісячних журналів-періодиків. Напр., у Великій Британії вже 10 років виходить суспільно-політичний і літературно-науковий журнал »Визвольний Шлях« (розміром — як советські »Вітчизна«, »Дніпро« чи »Жовтень«). Усіх українських часописів та журналів на еміграції є б. 75. Всі вони служать не тільки потребам української еміграції, а теж українській визвольній справі. Деякі з часописів та журналів зосереджують усю свою увагу на визвольній боротьбі українського народу і активній допомозі їй з боку української еміграції.

Широко розвиваються у нас самодіяльні мистецькі колективи — хоріві, балетні, оркестрні, театральні тощо. В усіх країнах по більших українських скупченнях існують українські хори і слава української пісні відома цілому світові. Згадаємо, напр., хор Городовенка в США, славному Українську капелю бандуристів Г. Китастого, яка цього року вибирається на гастролі по всіх європейських столицях, далі — балетні ансамблі-школи Заварихиної, Авраменка, Дністровика та інші. Як дуже спопуляризовані на чужині українські пісні та народні танці свідчать такі факти: В Європі є широковідомий з виступів по радіо та концертів »Візантійський хор«, що співає українські народні й релігійні пісні. Хор цей складається виключно з самих голляндців, але організатором і диригентом його є українець — проф. М. Антонович. В Англії в українських самодіяльних балетних ансамблях бере участь багато дівчат-англіянок, що захоплені красою українських танців і щиро подружили з перебуваючими тут українцями.

Відмітимо теж, що велику славу здобули собі українські оперні співаки — Іра Маланюк, Євгенія Зарицька, Мирослав Скала-Старицький, Орест Руснак та інші, які часто виступають на сценах театрів у різних європейських столицях і великих містах.

Не занедбаний у нас і український профспілковий рух. Своєю організованістю ми добились того, що в Європі, зокрема на терені Франції і Бельгії, діють профспілкові організації українського робітництва, об'єднані у своїй централі — Конфедерації Українських Вільних Професійних Організацій (КУВПО). З її ініціативи створено Міжнародну Федерацію Християнських Робітників-Утікачів і Емігрантів (ФІТКРЕ), незмінним генеральним секретарем якої є українець. КУВПО є теж повноправним членом світової Міжнародної Конфедерації Християнських Профспілок. Український профспілковий рух поширюється теж і на заокеанські терени.

Українські студенти мають свої громади та інші організації, що об'єднані у світовий Центральний Союз Українського Студентства (ЦЕСУС). Існує теж Комісія Допомоги Українському Студентству (КоДУС).

Особливо активною і жертвовною у праці для українського народу та його визвольної справи є українська молодь. Вона має свої численні молодіжні організації, напр., Спілка Української Молоді (СУМ), Пласт (скавти), Молоді Українські Націоналісти, Союз Української Православної Молоді Канади, Українське Католицьке Юнацтво, Об'єднання Демократичної Української Молоді тощо. Особливо вирізняється між ними Спілка Української Молоді, що продовжує славні традиції та ідеї підпільної молодіжної організації в Україні тої ж назви. Її ідейні засади зродилися з ідеалів визвольної боротьби українського народу на Рідних Землях. Заснована на Наддніпрянщині у травні 1925 р. Павлушковим з допомогою В. Дурдуківського і С. Єфремова, вона була в 1930 р. викрита і розгромлена, разом із Спілкою Визволення України (СВУ), московсько-большевицькими окупантами. Тоді біля 2.000 української молоді, особливо студентів, москалі розстріляли або заслали в концтабори за приналежність до СУМ-у. По другій світовій війні Спілка Української Молоді відновилася на чужині й зорганізована в ній молодь продовжує боротись за ті ж ідеали, за які боролася сумівська молодь на Рідних Землях. Спілка Української Молоді — світова молодіжна українська організація — діє в 14 різних країнах світу, зокрема у Німеччині,

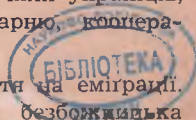
Англії, Франції, Бельгії, Канаді, США, Аргентині, Австралії. В 244-х осередках вона об'єднує понад 10.000 членів. Для ілюстрації її культурно-мистецької самодіяльності згадаємо, що вона має гуртків: хорових — 38, балетних — 39, драматичних — 46, декляматорських — 9, співочих квартетів — 8, оркестр — 8, струнних оркестр — 12, шахових — 27, спортових — 41 і т. п.

В усіх країнах поселення української еміграції існують теж «Об'єднання Українських Жінок» (ОУЖ) та інші жіночі організації. Українські жінки беруть активну участь у суспільно-громадському, культурно-мистецькому, виховному та політичному житті українських громад. Мають свою пресу — періодики-журнали та «Жіночі сторінки» в часописах.

Має українська еміграція і свої комбатантські організації, що об'єднують колишніх вояків-українців в одну велику громаду борців за визволення України. Є теж комбатантські організації колишніх вояків Української Повстанської Армії, які вже в повоєнних роках із зброєю в руках продісталися з теренів УРСР на Захід і поширюють серед української еміграції та іноземців правду про московську тюрму народів, т. зв. ССРСР, розказують про визвольну боротьбу українського народу і його прагнення.

Дуже великі й матеріальні надбання української еміграції, не тільки приватні, але й загальні — громадські. В багатьох країнах розвиваються українські кооперативні підприємства. Українські громади закупили у власність або побудували багато українських народних домів, церков, шкіл, осель тощо, у яких зосереджується українське національно-культурне, релігійне й політичне життя. Напр., у Великій Британії 30-тисячна українська еміграція за 10 років придбала у власність 18 українських народних домів, інвалідську оселю для старих і німецьких українців, 11 церковних будинків, українську друкарню, кооперативну гуртівню тощо.

Відродилося і розвинулося релігійне життя на еміграції. Хоч московсько-советська антирелігійна безбожницька акція і переслідування намагалися вбити в українському

2060 0

народі його традиційні глибокорелігійні почуття, то українці, що спирались поза межами СРСР насамперед віднаходили своє релігійно-церковне життя. І так Українська Автокефальна Православна Церква, заснована ще митрополитом В. Липківським на Рідних Землях, має сьогодні три митрополії: в Європі — з митрополитом Ніканором, у Канаді — з митр. Іларіоном (Огієнком), у США — з митр. Іоаном Теодоровичом. Українська Греко-Католицька Церква має митрополію в Канаді з митр. Максимом Германюком, в Європі — Апостольського Візитатора архієпископа Івана Вучка та два екзархати — у Франції і Англії.

Вільно розвивається і українське політичне життя на еміграції. Українська еміграція має свої організації та партії різних ідеологічних, політичних і соціальних напрямків. Важливіші з них: Закордонні Частини Організації Українських Націоналістів (ЗЧ ОУН) під проводом Степана Бандери, Українська Революційно-Демократична Партія (УРДП) під проводом Івана Багряного, Організація Українських Націоналістів (ОУН) під проводом Андрія Мельника, Союз Гетьманців-Державників, Союз Соборних Земель України та інші.

Найбільшою популярністю й піддержкою серед української еміграції користуються Закордонні Частини ОУН, що ідейно й дійово пов'язані з революційно-підпільною Організацією Українських Націоналістів на Рідних Землях. Закордонні Частини ОУН унапрямують майже цілість життя української еміграції під кутом потреб визвольної боротьби українського народу на Рідних Землях. Є в нас і організації суспільно-політичного типу, напр., у Канаді — Ліга Визволення України, а в США — Організація Оборони Чотирьох Свобід України. Ці ж організації при співучасті інших організацій українського визвольного фронту розвивають на теренах Канади і США широку суспільно-політичну діяльність. Щороку відбувають вони теж Зустріч українців США і Канади з участю понад 10.000 земляків. Такі зустрічі маніфестують вірність українців Канади і США своїй Вітчизні-Україні та бажання допомогти їй у визвольній боротьбі. Українська Головна Визвольна Рада (УГВР), що діє в підпіллі в

Україні, має на еміграції своє Закордонне Представництво. Частина українських партій і груп об'єднались в Українську Національну Раду.

У післявоєнних роках, головню з ініціативи Закордонних Частин ОУН і Антибольшевицького Б'юку Народів (АБН), в усіх головніших містах Європи, США, Канади, Аргентини, Австралії та інших країн відбулися десятки масових українських маніфестацій, домагаючись волі й суверенної держави для українського народу, протестуючи проти переслідування Церкви в Україні, проти московсько-большевицького терору, визискування і гноблення робітників, колгоспників і трудової інтелігенції, проти концтаборів та інших засобів духового й біологічного винищення українського народу. Напр., українці у Великій Британії влаштували були масову демонстрацію в час приїзду ката України Хрущова з візитою в Англію. Тисячні маси промаршували головними вулицями Лондону, маніфестуючи свої домагання до вільного світу й демаскуючи московсько-советську тюрму народів. Цю подію широко коментувала британська преса та радіо. Теж кількакратно демонстрували українці США перед будинком Об'єднаних Націй, домагаючись розвалу московської червоної імперії і побудови самостійних суверенних національних держав на етнографічних територіях поневолених Москвою народів. Подібні маніфестації відбулися і відбуваються часто в усіх країнах вільного світу.

Дуже широко розгорнув свою діяльність Антибольшевицький Б'юк Народів (АБН), що об'єднує представників 21 народів поневолених Москвою — українців, білорусів, грузинів та кавказьких народів, козаків, балтійців, угорців, болгарів, словаків, чехів й ін. Головою АБН є колишній прем'єр Тимчасового уряду України Ярослав Стецько. Сьогодні Антибольшевицький Б'юк Народів — найбільш активна антиімперіялістична й антисовєтська міжнародна визвольна організація. Крім маніфестацій, інформативно-пропагандивних акцій, АБН вдержує дипломатичні контакти з урядовими колами і парламентаристами, з антибольшевицькими діячами і організаціями, пресою і науковими інституціями держав західнього світу. Влаштує міжнародні конференції, як теж бере участь у міжна-

родних конференціях улаштовуваних іншими міжнародними організаціями. Згадати б конференцію АБН в Единбурзі, столиці Шотляндії, конференції в Страсбурзі, Римі, Сайгоні і т. д. Провідний клич АБН «Воля народам, воля людині!» — знаходить широкий відгук у цілому світі й стає основою нового вільного міжнародного ладу — побудови національних суверенних держав. АБН співпрацює з Антикомуністичною Лігою Народів Азії і має свою Місію на Тайвані. Широко розгорнув АБН і свою видавничо-інформативну діяльність. Видає свій журналістичний місячник англійською, французькою і німецькою мовами. Друкує цілий ряд брошур і книжок. Напр., у післявоєнні роки засобами українців у Великій Британії, АБН у співпраці із Шотляндською Лігою для Визволення Європи випустив англійською мовою біля 20 назв брошур і книжок про Україну, її визвольну боротьбу, імперіялістичну Росію і прагнення поневолених нею народів. На Тайвані АБН користується радіостанцією. Тепер підготовляється Конгрес, на якому має створитися Світова Антибольшевицька Ліга Народів, приймаючи концепцію АБН.

Слід підкреслити, що українська еміграція видає досить багато чужомовної, зокрема англомовної, інформативної і наукової літератури про Україну і українців. Напр., крім книжок і брошур, Союз Українців у Великій Британії видає англомовний «Юкренієн ревью», Український Конгресовий Комітет Америки — «Юкренієн Квотерлі» і «Юкренієн Бюлетен», в Аргентині виходить іспанською мовою «Україна Лібре», англійською мовою з українською тематикою виходять студентські й молодіжні періодики і т. п.

Вся ця різноманітна діяльність української еміграції, в тому і політична, відбувається виключно на кошти української суспільности, якої жертвність знаходить признание в усіх інших народів. Напр., щоб дати можливість славній Українській Капелі Бандуристів із США (в Україні діяла вона від 1923 до 1944 р. як державна капеля, під мистецьким керівництвом В. Кабачка і Гната Хоткевича, заарештованих більшовиками) відбутися турне по столицях європейських держав, восени 1958 р., українська еміграція в перших початках акції склала вже

половину із потрібних на подорож 30.000 доларів. Ще більша жертвність українського громадянства на політичну роботу для визволення України.

Дорогі Земляки! В цій короткій інформації можна подати тільки маленьку частину культурних, наукових, суспільних, релігійних, політичних і т. п. досягнень української еміграції. Ми подали тільки деякі приклади для ілюстрації. У вільному світі українці виявляють свою вартість особливими здібностями. Тоді коли в Україні »міністрами« т. зв. »уряду (фіктивного) УРСР« та відповідальними керівниками ЦК КПУ настановлено москалів, то у вільному світі добиваються високих становищ у державно-політичному житті українці. Напр., міністром праці канадського уряду є українець М. Старчевський, а М. Головач, теж українець, є членом Канадської делегації в ОН. У федеральному і провінційальних парламентах Канади є шість депутатів українців. Посадники двох великих канадських міст — Вінніпегу і Едмонтону — теж українці.

Дорогі Земляки! Ми радіємо, що Ви виступаєте в найбільшій концертній залі Лондону як українці, як український ансамбль танцю. Ви, мабуть, і не знаєте, як підло використовує »старший брат«-москаль українську культуру і мистецтво. Майже всі виступи советських ансамблів танцю і співу називають на Заході »російськими« навіть тоді, коли вони є українськими, грузинськими чи іншонаціональними. Офіційні представники ССРСР, ті що обдурюють український народ »суверенністю« і »самостійністю« Радянської України, представляють нас, українців, західньому світові як »русских«. З ними солідаризується особливо в цьому питанні, російська біла еміграція. Вона, хоч і розбита на більше ніж 50 політичних партій і угруповань, солідарно виступає проти українців, навіть проти самої ідеї української суверенної держави. Вони, оті залишки білих російських гнобителів українського народу, виступаючи проти комуністичного режиму в Росії, одночасно радіють, що сучасний ССРСР — це насправді червона російська імперія, єдинонеділима »матушка Рассея«. Ці російські білі емігранти є такими ж запеклими ворогами національного і соціального визволення українського та

на державних і муніципальних будинках повівають українські національні синьожовті прапори. Особливо величньо пройшов у США Український День цього року, в 40-річчя проголошення відновлення Української держави. В американському парламенті та сенаті відбулися, проведені ієрархами українських Церков — Української Автокефальної Православної Церкви і Української Греко-Католицької Церкви — молитви за визволення України. Крім конгресменів, сенаторів, посадників міст і губернаторів, вітав українців окремим письмом і президент Айзенгауер.

Теж і в інших країнах з приводу цієї української національної річниці, багато іноземців виявляли свою прихильність українській визвольній справі. Напр., у Великій Британії, де українці масово відзначили 40-річчя проголошення відновлення Української держави, понад 70 британських часописів умістили прихильні статті й замітки про цю річницю та про українську визвольну справу взагалі, стверджуючи одночасно, що боротьба українського народу за свою самостійну державу триває далі.

Українська визвольна справа стає у вільному світі символом боротьби за визволення поневолених народів від московського імперіялізму. Праця, змагання і жертвовність українського народу, його незламна боротьба за свободу, за національне й соціальне визволення, його мільйонні жертви — в тюрмах, концтаборах, засланнях — не даремні. День визволення України наближується.

Тож, Дорогі Друзі, будьте горді з того, що Ви українці! Не цурайтесь ваших братів — вихідців з України; для Вашого добра й майбутнього, для незалежності й щастя цілого українського народу працюють вони у вільному світі, бо Україну, Вітчизну свою, люблять понад усе.

Виступаючи в Алберт-гол пам'ятайте і про те, що Ви доповнюєте діло українців у Великій Британії. Британцям уже добре відомі чар-краса української пісні й танцю. На цій же сцені, що й Ви зараз, уже кілька разів на Міжнародних фестивалях виступали ансамблі пісні й танцю місцевих українських робітників — хор «Гомін»

інших неросійських народів, як і московські більшовики. Так званий Національно-Трудовий Союз (одна з партій російської еміграції) проєдує усіма можливими способами рішучу боротьбу проти українського народу, проти його змагань здобути самостійну державу. Пам'ятайте про це, наші Друзі, і розкажіть про це нашим братам на Рідній Землі.

Дорогі Друзі! Оце недавно Москва обдарувала була Вас святкуваннями «40-річчя Української Радянської Соціалістичної Республіки», що насправді було глумом над українським народом. Бо ж 40 років тому не московські більшовики і їх вислужники, а Українська Центральна Рада в Києві проголосила самостійну суверенну державу українського народу — Українську Народну Республіку. Московські імперіялісти — тим разом червоні — по кількарічній завзятій і геройській боротьбі українського народу проти нових окупантів знищили українську державність, відібрали нашому народові волю й запрягли його знову в московське ярмо, ярмо соціальне й національне. Тепер, щоб приглушити національні прагнення українського народу, зріст його патріотичних почувань, намагання визволитися з колгоспно-панщизняної неволі — Москва обманом-підступом накидає українському народові свою експозитуру у вигляді маріонеткового «уряду УРСР». Цей фіктивний «уряд» фіктивної «держави» є тільки карикатурною підмінкою справжнього уряду справжньої Самостійної Соборної Української Держави.

Українська еміграція у вільному світі відзначила масовими величними святкуваннями в січні ц. р. 40-річчя Української Народної Республіки, проголошеної IV Універсалом Української Центральної Ради. В цих святкуваннях брали участь визначні політичні діячі й Західнього світу, виявляючи тим свою солідарність із визвольною боротьбою українського народу. Так, напр., у святкуванні канадських українців у Вінніпезі брав участь прем'єр-міністр уряду Канади Дж. Діфенбейкер, міністри та депутати федерального і провінціальних парламентав. А в Сполучених Штатах Америки в річницю проголошення незалежності Української держави, 22 січня, введено Український День **ВІСЬМОТІВКА** Тоді в багатьох містах

ІМЕНІ О. ОЛЖИЧА
ВУЛ. ГРУШЕВСЬКОГО. 4

під керівництвом проф. Я. Гордія і балетний гурток «Орлик» під керівництвом П. Дністровика. Їх виступи — це був справжній тріумф української пісні й танцю, а їх виконавці були нагороджені добре заслуженими бурхливими оваціями багатотисячної публіки.

Дорогі Земляки! Від щирого серця бажаємо Вам найкращих успіхів у Вашій праці — у Ваших виступах на чужині і в рідній Україні. Продовжуйте ваше діло, плечайте, розвивайте і пропагуйте справжнє українське мистецтво — на славу Вітчизні-Україні. Всюди і завжди виступайте тільки як українці, не дозволяйте, щоб гнобителі України ограблювали Вас з національної чести й гордості.

Вернувшись в Україну, працюйте для неї ще більше, з непохитною вірою в остаточну перемогу нашої української Правди. А від нас, українських вихідців, передайте палкий привіт Рідній Землі, народові нашому — і тим, що працюють на колгоспній панщині, і тим, що на заводах і фабриках, і вірній Україні трудовій інтелігенції, і тим, що запроторені на цілинні землі, в тюрми, заслання і концтабори. Ми ще повернемося і разом із Вами, Друзі, з цілим українським народом відсвяткуємо довгожданий День Визволення України.

Хай живе Самостійна Соборна Українська Держава!

Слава і честь Борцям за визволення України!

Українці у Великій Британії

З друкарні Української Видавничої Спілки в Лондоні

Printed by Ukrainian Publishers Ltd.,
237 Liverpool Road, London, N.1.